

Η ΧΑΡΤΑ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

1. Δικαιούμαι να έρθω στη ζωή.
Δικαιούμαι να υπάρξω.

2. Δικαιούμαι να μεγαλώσω
σε έναν κόσμο
χωρίς βία και φτώχεια.

3. Δικαιούμαι να ζήσω σε έναν κόσμο
που σέβεται και προστατεύει
το φυσικό περιβάλλον.

4. Δικαιούμαι να έχω ελεύθερη πρόσβαση
στο μαγικό κόσμο της γνώσης.

5. Δικαιούμαι να έχω ελεύθερο χρόνο
και χώρο για να παίξω.

6. Δικαιούμαι να μάθω τι είναι καλό
για την ψυχική και τη σωματική μου υγεία.

7. Δικαιούμαι να περνάω αρκετό
χρόνο με τους γονείς μου.

8. Δικαιούμαι να ζήσω με αθώτητα
και ανεμελιά τα παιδικά μου χρόνια.

9. Δικαιούμαι να ζήσω σε μια κοινωνία
που προστατεύει
τα προσωπικά μου δεδομένα.

10. Δικαιούμαι έναν κόσμο
ανθρώπινο, δίκαιο και ειρηνικό.
Έναν κόσμο στον οποίο θα μεγαλώσω
αύριο τα δικά μου παιδιά.

Millennium

unicef

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΠΕΡΑΜΑΤΟΣ ΜΥΛΟΠΟΤΑΜΟΥ
ΣΧΟΛ. ΕΤΟΣ 2011-12

6 ΜΑΡΤΙΟΥ 2012
Ημέρα Κατά της Βίας στο Σχολείο

Λέμε ΟΧΙ στη ΒΙΑ

Λέμε ΝΑΙ στη ΦΙΛΙΑ

Λέμε ΝΑΙ στη ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Λέμε ΝΑΙ στην ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

Γιατί όπως όλα τα δάχτυλα του χεριού μας δεν είναι ίδια...

κι όμως όλα είναι απαραίτητα και σημαντικά...

έτσι και οι άνθρωποι: δεν είμαστε όλοι ίδιοι
αλλά όλοι είμαστε σημαντικοί
και έχουμε δικαίωμα να μας αγαπάνε και να μας σέβονται.

Για ποιους λόγους ένα παιδί μπορεί να δέχεται επιθέσεις εκφοβισμού και βίας στο σχολείο;

Πάρα πολλοί μαθητές σε όλο τον κόσμο δέχονται επιθέσεις εκφοβισμού και βίας στο σχολείο. Το γεγονός, όμως, αυτό δεν σημαίνει ότι έχουν κάνει κάτι λανθασμένο που να δικαιολογεί την εκδήλωση τέτοιου είδους συμπεριφορών εναντίον τους. Πολλές φορές στόχος γίνεται το “διαφορετικό”, το οποίο μπορεί να αφορά σε οποιοδήποτε ανθρώπινο γνώρισμα, είτε εξωτερικό είτε εσωτερικό. Για παράδειγμα το χρώμα του δέρματος, η εθνικότητα, το φύλο, το βάρος, η σχολική επίδοση, η κοινωνική συστολή. Με την έννοια αυτή ο καθένας μπορεί να γίνει στόχος εκφοβιστικών και βίαιων συμπεριφορών σε κάποια φάση της ζωής του και συνεπώς το συγκεκριμένο φαινόμενο μας αφορά όλους.

Εξάλλου, τα ιδιαίτερα γνωρίσματα που έχει το κάθε παιδί και γενικότερα ο κάθε άνθρωπος είναι και αυτά που τον κάνουν ξεχωριστό και μοναδικό μεταξύ δισεκατομμυρίων ανθρώπων.

Για ποιους λόγους ένας μαθητής αναπτύσσει εκφοβιστικές και βίαιες συμπεριφορές;

Υπάρχουν πολλοί λόγοι που μπορεί να συμβάλλουν ώστε ένα παιδί να εκδηλώνει επιθετικές και βίαιες συμπεριφορές. Η εκδήλωση εκφοβιστικών συμπεριφορών είναι σε μεγάλο βαθμό το αποτέλεσμα πολυποικίλων εμπειριών και ερεθισμάτων στα οποία έχει εκτεθεί, με άμεσο ή έμμεσο τρόπο, το παιδί που εκφοβίζει κατά τη διάρκεια της αναπτυξιακής του πορείας.

Τα παιδιά που εκφοβίζουν μπορεί σε άλλο χώρο ή χρόνο να ήταν ή και να είναι ακόμα και τώρα αποδέκτες εκφοβιστικών και βίαιων συμπεριφορών. Οι μαθητές συχνά εκφοβίζουν για να νιώσουν ανώτεροι από τους άλλους καθώς αντλούν ισχύ και δύναμη από τη συγκεκριμένη μορφή συμπεριφοράς.

Επίσης, μέσα από την εκδήλωση εκφοβιστικών συμπεριφορών μπορεί να στοχεύουν στο να τραβήξουν την προσοχή, να τύχουν αποδοχής και να γίνουν περισσότερο δημοφιλείς από ότι ήταν στο παρελθόν. Στην πραγματικότητα, όμως, δεν γίνονται περισσότερο δημοφιλείς, αλλά αντίθετα η πλειοψηφία της μαθητικής κοινότητας τους φοβάται και προσπαθεί να τους αποφύγει. Ακόμα, οι μαθητές που εκφοβίζουν σε αρκετές περιπτώσεις είναι δυστυχημένοι και προσπαθούν να μεταφέρουν το έλλειμμα χαράς που νιώθουν στους άλλους.

Ένα άλλο στοιχείο που συνδέεται με την εκδήλωση εκφοβιστικών συμπεριφορών είναι και τα συναισθήματα ζήλιας που μπορεί να νιώθει το παιδί που εκφοβίζει για τον αποδέκτη της εκφοβιστικής συμπεριφοράς. Οι μαθητές που εκφοβίζουν στοχεύουν στη “διαφορετικότητα” του άλλου για να τον κάνουν να νιώσει άσχημα για τον εαυτό του και να τον απαξιώσουν.

Η εκδήλωση, όμως, εκφοβιστικών συμπεριφορών δεν έχει ως αίτιο τη “διαφορετικότητα” του παιδιού που εκφοβίζεται, αλλά αντίθετα έχει ως σημείο εκκίνησης τα παιδιά που εκφοβίζουν και τα οποία μπορεί να έχουν κακοποιηθεί, να έχουν συναισθήματα ζήλιας, ανασφάλειας, και δυστυχίας και να μεγαλώνουν σε ένα απορριπτικό και βίαιο περιβάλλον από το οποίο απουσιάζει η ενσυναίσθηση και η αποδοχή.

Το παρόν φυλλάδιο περιέχει υλικό από την ιστοσελίδα του δικτύου κατά της βίας στο σχολείο www.antibullyingnetwork.gr και δημιουργήθηκε από τους μαθητές της Β' τάξης του σχολείου μας ως διαθεματική εργασία στο μάθημα της Πληροφορικής με αφορμή την Ημέρα κατά της Βίας στο Σχολείο (6 Μαρτίου 2012).

ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ

Κάθε μέλος της σχολικής κοινότητας έχει ρόλο και ευθύνη για την αντιμετώπιση του σχολικού εκφοβισμού. Ο βαθμός εμπλοκής κάθε μέλους, σχετίζεται τόσο με την ιδιότητά του, όσο και με τη σοβαρότητα, τη συχνότητα και την ένταση του περιστατικού εκφοβισμού. Άλλος είναι ο ρόλος και η ευθύνη του διευθυντή του σχολείου, άλλος του δασκάλου, άλλος των συμμαθητών, άλλος των γονιών. Ωστόσο, θα πρέπει όλοι να συνεργαστούν σε ένα πλαίσιο παράλληλων δράσεων, διότι, αφού η αιτιολογία του εκφοβισμού είναι πολυπαραγοντική και η αντιμετώπισή του θα πρέπει να είναι πολυεπίπεδη.

• Συμμαθητές μέσα στην τάξη:

Προσδιορίστε ποιοι συμμαθητές σας ήταν παρόντες στο περιστατικό εκφοβισμού. Ξεκαθαρίστε αν συμμετείχαν ως ουδέτεροι παρατηρητές ή αν ενθάρρυναν το παιδί που εκφοβίζει.

Συζητήστε μαζί τους για το ποια θα ήταν η κατάλληλη συμπεριφορά σε μια τέτοια περίπτωση (π.χ. να μιλήσουν σε κάποιον ενήλικα για να βοηθήσει) και για το ποιες ευθύνες έχουν όταν παρατηρούν να συμβαίνει περιστατικό εκφοβισμού.

Συζητήστε σχετικά με το τι θα μπορούσαν να είχαν κάνει για να αποφευχθεί ο εκφοβισμός και να εξασφαλίσουν ένα ασφαλές περιβάλλον τόσο για τους ίδιους όσο και για τους συμμαθητές τους.

Κάποια **μοντέλα συνομηλίκων**, που αποτελούν στρατηγικές αντιμετώπισης των περιστατικών εκφοβισμού από μαθητές προς μαθητές στο πλαίσιο του σχολείου, είναι επιγραμματικά:

Η προσέγγιση που δεν εστιάζει στο φταίξιμο

Προσεγγίσεις υποστήριξης μεταξύ των συνομηλίκων

Το μοντέλο του «συνομηλικού πρότυπο»

Το μοντέλο της «συμβουλευτικής μεταξύ συνομηλίκων»

Το μοντέλο της «Διαμεσολάβησης»

• Γονείς παιδιού που εκφοβίζεται:

Συνεργαστείτε στενά με το σχολείο για να πληροφορηθείτε για την έκταση και τη σοβαρότητα του περιστατικού καθώς και για τους τρόπους αντιμετώπισής του.

Παρέχετε στο παιδί σας υποστήριξη και ασφάλεια, χωρίς να το κατακρίνετε.

Ακούστε προσεκτικά τι έχει να σας πει το παιδί σας για τα συναισθήματά του και για τις ανάγκες του.

Παρακολουθείτε την εξέλιξη της κατάστασης αλλά και την υγεία του παιδιού σας.

Αν το παιδί σας παραπονιέται για μεγάλο χρονικό διάστημα ότι έχει σωματικούς πόνους, αν παρατηρείτε ότι έχει δυσκολίες στον ύπνο ή αν αρνείται επίμονα να πάει στο σχολείο, επισκεφτείτε έναν ειδικό ψυχικής υγείας για παιδιά.

• Γονείς παιδιού που εκφοβίζει:

Συζητήστε με τον Διευθυντή του σχολείου για το περιστατικό εκφοβισμού που προκλήθηκε από το παιδί σας. Συνεργαστείτε με το σχολείο, για την αντιμετώπιση του προβλήματος του παιδιού σας σχετικά με τη βία. Συνεργαστείτε με τον Διευθυντή και τον δάσκαλο του παιδιού σας για την εφαρμογή των κανόνων, των συνεπειών και την πρόληψη τέτοιων συμπεριφορών. Παρακολουθήστε την εξέλιξη της κατάστασης και συνεργαστείτε στενά με το σχολείο.